

T.B.M.M.

İYİ PARTİ

GRUP BAŞKANLIĞI

Tarih : 29.4.2026
Sayı : 6102

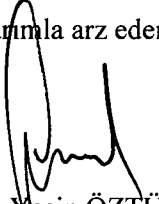

44146

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Ticaret Bakanı Sayın Ömer BOLAT tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını; Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 96.maddeleri gereğince saygılarımla arz ederim.

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili

Bir Bir Kapanan Dükkânların Sessiz Çığlığı

Bir kepenk inerken çıkan o metalik ses...

Kulağa sıradan gelebilir.

Oysa o ses; bir işletmenin değil, bir hayalin, bir emeğin, bir hayatın kapanışıdır. Ve bugün o ses, Türkiye'nin dört bir yanında yankılanıyor.

Küçük esnaf, yıllarca bu Ülkenin omurgası olarak anlatıldı. Sabahın ilk ışığında dükkânını açan, veresiye defteriyle mahalleyi ayakta tutan, krizlerde ilk darbe alan ama en son pes eden kesimdi. Bugün ise aynı esnaf, artık direnemiyor. Çünkü karşısında piyasa değil; ağırlaşan bir yük, görmezden gelinen bir gerçek var.

Elektrik faturası kira ile yarışıyor.

Vergi yükü, kazancı gölgede bırakıyor.

Faizler yükseliyor, krediye ulaşmak zorlaşıyor.

Müşteri azalıyor, maliyet artıyor.

Ve bütün bunların ortasında küçük işletmeler, büyük zincirlerin ve dev platformların gölgesinde yavaş yavaş siliniyor.

Bir zamanlar mahalle kültürünün kalbi olan dükkânlar kapanıyor. Yerlerine gelen şey sadece boş vitrinler değil; sessizlik. O sessizlikte bir babanın "nasıl ödeyeceğim" kaygısı var. Bir çırağın yarım kalan ustalığı, bir gencin ertelenen geleceği var.

Ekonomik politikalar kâğıt üzerinde "büyüme" rakamlarıyla övünürken, sokakta küçülen bir gerçeklik var. Büyük sermaye korunurken, küçük işletmeler kendi kaderine terk ediliyor. Açıklanan destek paketleri çoğu zaman raflarda kalıyor; bürokrasi, şartlar ve erişim engelleri yüzünden esnafa ulaşamıyor.

KOBİ demek üretim demektir.

KOBİ demek istihdam demektir.

Ama bugün üretim yerine ithalatın teşvik edildiği, yerli üreticinin döviz baskısı altında ezildiği bir düzende; küçük işletmeler yalnız bırakılıyor. Bu yalnızlık sadece ekonomik değil, aynı zamanda sosyal bir çöküşün habercisidir.

Çünkü kapanan her dükkân, yarın büyüyen işsizlik demektir.

Kapanan her kepenk, bir mahallenin hafızasının silinmesi demektir.

Ve en önemlisi; bu sessiz çığlıklar duyulmadıkça, bir Ülke büyüdüğünü sansa bile aslında içten içe küçülüyor demektir.

Bugün mesele yalnızca esnafın meselesi değildir.
Bu, hepimizin meselesidir.

Bu Bağlamda;

Kütahya ilimizde,

- 1) 01.01.2022 – 31.03.2026 tarihleri arasında kapanan şirket sayısı kaçtır? Bu sayı yıllara göre nasıl değişmiştir?
- 2) Aynı dönemde faaliyetini sonlandıran esnaf ve sanatkâr işyeri sayısı nedir? Bu kapanışların sektörel dağılımı nasıldır?
- 3) Kapanan işletmelerin gerekçelerine ilişkin kapsamlı bir saha araştırması yapılmış mıdır? Yapıldıysa, en yaygın kapanma nedenleri nelerdir?
- 4) Elektrik, kira, vergi ve finansman maliyetlerinin işletmeler üzerindeki baskısını azaltmaya yönelik somut ve doğrudan etkili hangi adımlar atılmıştır?
- 5) Açıklanan destek ve teşvik paketlerinden kaç küçük işletme fiilen yararlanabilmiştir? Bu desteklere erişimde yaşanan bürokratik engeller neden hâlâ aşılamamıştır?